

Sygnatura akt I C 1823/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 17 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Witek

Protokolant: Ewelina Tomoń

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **M. K.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki M. K. kwotę 455.549,09 zł (czterysta pięćdziesiąt pięć tysięcy pięćset czterdzieści dziewięć złotych dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 14 sierpnia 2012r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 32.159,40 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 1823/12

UZASADNIENIE

Powódka M. K. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 455 549,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 sierpnia 2012 r. z tytułu odszkodowania oraz zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu strona wskazała, że w dniu 8 października 2010 r. na skutek nieumyślnego zaprószenia ognia przez jednego z pracowników powódki doszło do pożaru hali produkcyjnej znajdującej się w S.pod nr (...), w wyniku którego zupełnemu zniszczeniu uległy: budynek magazynowo-gospodarczy, budynek kotłowni oraz rzeczy znajdujące się w wymienionych budynkach. Powódka dokonała zgłoszenia szkody w mieniu objętym zawartą ze stroną pozwaną umową ubezpieczenia od ognia i innych żywiołów dla małych i średnich przedsiębiorstw z dnia 17 sierpnia 2010 r., a następnie złożyła kosztorys inwestorski zniszczonych budynków. Na podstawie postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił najpierw kwotę 2 000 000 zł, a po przedstawieniu dodatkowej dokumentacji dalszą kwotę 952 735,70 zł i kwotę 16 498,61 zł. Jak podała powódka, z wyliczeń strony pozwanej wynikało, że odszkodowanie z tytułu zniszczenia budynku produkcyjno-magazynowego o wartości ubezpieczeniowej 1 800 000 zł zostało ustalone jedynie na kwotę 1 344 450,91 zł (pozostała kwota 68 363,35 zł stanowiła koszty rozbiórki budynki i uprzątnięcia terenu po pożarze), gdyż zakres uszkodzeń tegoż budynku nie obejmował stanu zerowego. Tymczasem zdaniem M. K. zarówno fundamenty budynku, jak i jego posadzka nie nadają się do dalszej eksploatacji, stąd uzasadnionym było żądanie kwoty 455 549,09 zł, która stanowiła różnicę między sumą ubezpieczenia budynku magazynowo-gospodarczego a kwotą odszkodowania przyznanej przez ubezpieczyciela (1 800 000 zł - 1 344 450,91 zł). Jednocześnie powódka podkreśliła, że (...) S.A. w W. w toku postępowania likwidacyjnego przyznała, że wartość odtworzeniowa spornego budynku wynosiła 1 827 597,12 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała fakt zawarcia przedmiotowej umowy ubezpieczenia, której przedmiotem był między innymi budynek magazynowo-gospodarczy o wartości ubezpieczeniowej 1 800 000 zł oraz fakt zgłoszenia w dniu 9 października 2010 r. przez powódkę szkody powstałej dnia 8 października 2010 r. Zdaniem ubezpieczyciela szkoda w spornym budynku obejmowała jego konstrukcję wraz z betonową posadzką, nie dotyczyła natomiast fundamentów budynku, co stało na przeszkodzie przyznaniu dalszej kwoty odszkodowania ponad kwotę 1 344 450,91 zł.

W piśmie z dnia 26 marca 2013 r. strona pozwana zakwestionowała wysokość dochodzonego przez powódkę roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 sierpnia 2010 r. M. K.zawarła z pozwanym (...) S.A.w W.umowę ubezpieczenia mienia od ognia i innych żywiołów dla małych i średnich przedsiębiorstw na okres od dnia 18 sierpnia 2010 r. do dnia 17 lipca 2011 r. Przedmiotem ubezpieczenia były budynki i budowle położone w S.nr (...) wraz z maszynami, urządzeniami i wyposażeniem, nisko cennymi środkami majątku oraz środkami obrotowymi. Sumę ubezpieczenia budynków i budowli określono na kwotę 5 520 000 zł, w szczególności budynku magazynowo-gospodarczego - na kwotę 1 800 000 zł, maszyn, urządzeń i wyposażenia – na kwotę 820 000 zł, środków obrotowych - na kwotę 50 000 zł, środków obrotowych – na kwotę 3 000 000 zł, zaś usunięcia pozostałości po szkodzie – na kwotę 50 000 zł. Składkę roczną ustalono natomiast w wysokości 11 205 zł.

(dowód: polisa nr (...) k. 10, zeznania świadka J. S. k. 84v).

Bezsporne w sprawie było, iż w dniu 8 października 2010 r. na skutek nieumyślnego zaproszenia ognia przez jednego z pracowników M. K.doszło do pożaru hali produkcyjnej znajdującej się w S.pod nr (...).

W wyniku pożaru ze budynku magazynowo-gospodarczym pozostały końcówki elementów stalowych łączących sąsiadujący budynek z budynkiem magazynowo-gospodarczym, posadzka betonowa w obrysie tegoż budynku oraz stopy fundamentowe na których oparta była konstrukcja budynku magazynowo-gospodarczego. Elementy stalowe łączące sąsiadujący budynek z budynkiem magazynowo-gospodarczym w poziomie dachu, na skutek wysokiej w trakcie pożaru temperatury utraciły swoje parametry wytrzymałościowe i z upływem czasu uległy korozji. Posadzka betonowa wymienionego budynku również uległa uszkodzeniu na skutek wysokiej temperatury, a jej powierzchnia jest spękana i pokruszona. W konsekwencji zarówno powyższe elementy stalowe, jak i posadzka betonowa nie nadają się do wykorzystania w momencie odtwarzania spalonego budynku. Stopy fundamentowe, do których mocowane były słupy stalowe konstrukcji budynku, również bezwzględnie nie nadają się do dalszego użytkowania jako elementy posadowienia odbudowywanej w przyszłości konstrukcji budynku. Obciążenia przekazywane przez stopy fundamentowe na podłoże gruntowe miały charakter mimośrodowy, a nie równomierny, jaki zakłada się w trakcie projektowania tych elementów, bowiem na skutek pożaru ciężar konstrukcji dachu w początkowym okresie oparł się na stropie, a następnie elementy konstrukcyjne stropu oraz dachu załamywały się do środka. Nierównomierne obciążenie stóp fundamentowych powodowało na jednej krawędzi odrywanie stopy fundamentowej od podłoża, a na przeciwległej krawędzi - odkształcenie podłoża gruntowego na skutek przekroczenia dopuszczalnych jednostkowych obciążeń gruntu.

Całkowity koszt odtworzenia budynku magazynowo-gospodarczego wraz z kosztami związanymi z uporządkowaniem placu ze zgliszcz budynku wynosił 1 852 737,63 zł. Nakłady rzeczowe wraz z cenami robocizny, materiałów z kosztem zakupu i sprzętu wynosiły przy tym 1 785 892,23 zł (stan zero - 129 670,55 zł, stan surowy - 1 369 216,89 zł, stan wykończeniowy wewnętrzny - 108 325,57 zł, roboty elektryczne - 143 945,31 zł, roboty sanitarne - 34 733,91 zł). Natomiast koszty związane z uporządkowaniem placu ze zgliszcz budynku magazynowo-gospodarczego wynosiły 67 845,41 zł.

(dowód: opinia biegłego J. K. wraz z kosztorysem inwestorskim k. 134-145).

Na skutek zgłoszenia szkody przez M. K. dnia 9 października 2010 r., a następnie przedłożenia dodatkowych dokumentów i wyjaśnień, ubezpieczyciel pismem z dnia 27 grudnia 2010 r. zawiadomił ubezpieczoną o przyznaniu jej odszkodowania w wysokości 2 000 000 zł.

(dowód: pismo z dnia 27.12.2010 r. k. 40).

M. K. zapłaciła 61 475,41 zł netto za prace rozbiórkowe i porządkowe wraz z utylizacją gruzu w S.. Koszty związane z kierowaniem pracami rozbiórkowymi osoby z uprawnieniami budowlanymi Pana W. N. wynosiły 1 000 zł, koszty związane z wywózką gruzu - 2 090 zł netto, a koszty związane z załadunkiem gruzu opiewały na kwotę 3 280 zł netto.

(dowód: faktura z dnia 12.10.2010 r. nr (...), faktura z dnia 25.10.2010 r. nr (...), faktura nr (...).r. z dnia 27.10.2010 r., faktura nr (...)z dnia 27.10.2010 r. – akta szkody).

Pismem z dnia 18 stycznia 2011 r. M. K. przedstawiła zestawienie spalonych w pożarze form silikonowych i form aplikacyjnych wraz z fakturami ich zakupu oraz zestawienie pozostałego majątku obrotowego utraconego w pożarze wraz z fakturami ich zakupu na łączną kwotę 149 817,78 zł.

(dowód: pismo z dnia 18.01.2011 r. k. 41).

(...) S.A. w W. pismem z dnia 15 lutego 2011 r. poinformował o wypłacie na rzecz M. K. dalszej kwoty odszkodowania 952 735,70 zł. Zaznaczył przy tym, że z tytułu szkody w postaci budynku przemysłowego przyznał odszkodowanie w wysokości 1 412 815,26 zł. Dodatkowo w obliczeniu szkody nr (...), stanowiącym załącznik do zawiadomienia z dnia 15 lutego 2011 r., podał, że odszkodowanie za budynek magazynowo-gospodarczy w wysokości 1 412 815,26 zł obejmowało kwotę 1 344 450,91 zł z tytułu zniszczenia budynku, kwotę 61 475,41 zł z tytułu prac rozbiórkowych i porządkowych, kwotę 518,94 zł z tytułu zakupu folii i worków, kwotę 1 000 zł z tytułu rozbiórki hali produkcyjnej, kwotę 2 090 zł z tytułu usług transportowych oraz kwotę 3 280 zł z tytułu załadunku gruzu. Wartość kosztorysu inwestorskiego budynku magazynowo-gospodarczego ubezpieczyciel określił na kwotę 1 827 597,12 zł.

(dowód: pismo z dnia 15 lutego 2011 r. k. 45, obliczenie szkody nr (...) k. 46-47).

M. K. w pismach z dnia 25 lutego 2011 r., 8 marca 2011 r. i 6 kwietnia 2011 r. wniosła swoje uwagi i zastrzeżenia co do sposobu wyliczenia szkody przez ubezpieczyciela. W konsekwencji (...) S.A. w W. pismem z dnia 5 kwietnia 2011 r. poinformował o wypłaceniu odszkodowania z tytułu zniszczenia budynku kotłowni kwotę 16 498,61 zł, a w piśmie z dnia 10 maja 2011 r. zaznaczył, że kwota 1 344 450,91 zł z tytułu zniszczenia budynku magazynowo-gospodarczego nie obejmowała stanu zerowego.

(dowód: pisma z dnia 25 lutego 2011 r., 8 marca 2011 r. i 6 kwietnia 2011 r. k. 49-50, 56-57 i 61-62, pismo z dnia 5 kwietnia 2011 r. k. 60, pismo z dnia 10 maja 2011 r. k. 63-64).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie zaś z § 2 pkt 1 cytowanego przepisu, świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie – przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Na podstawie umowy ubezpieczenia z dnia 17 sierpnia 2010 r. strona pozwana (...) S.A. w W. udzieliła ochrony M. K. za szkody powstałe, w okresie od dnia 18 sierpnia 2010 r. do dnia 17 lipca 2011 r., w budynku położonym w S.nr (...) łącznie z maszynami, urządzeniami i wyposażeniem, nisko cennymi środkami majątku oraz środkami obrotowymi, wskutek zdarzeń losowych, do których zaliczono pożar i inne żywioły, natomiast powódka M. K. zobowiązała się do zapłaty

składki w wysokości 11 205 zł. Sumę ubezpieczenia określono na kwotę 5 520 000 zł, w tym budynku magazynowo-gospodarczego na kwotę 1 800 000 zł.

Fakt związania stron stosunkiem zobowiązaniowym i uiszczenia składki ubezpieczeniowej oraz wystąpienia wypadku przewidzianego umową nie budziły wątpliwości, spór dotyczył natomiast zakresu szkody w postaci budynku magazynowo-gospodarczego, w szczególności czy w wyniku pożaru zniszczeniu uległy fundamenty budynku, a także wysokości odszkodowania.

Należy wskazać, że postępowanie cywilne ma kontradiktoryjny charakter, czego wyrazem jest przede wszystkim dyspozycja art. 232 k.p.c., określająca obowiązek stron do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co z kolei jest potwierdzeniem reguły z art. 6 k.c., wyznaczającej sposób rozłożenia ciężaru dowodu. Podkreślić należy, że zasady z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. nie określają jedynie zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane muszą być przede wszystkim i w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał. Zaznaczyć należy, że nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią nie wskazanych, mających na celu udowodnienie jej twierdzeń (por. wyrok SN z dnia 17.12.1996r., OSN 1997, poz. 76). Dopuszczenie dowodów z urzędu jest bowiem prawem, a nie obowiązkiem sądu, z którego to prawa powinien szczególnie ostrożnie korzystać, tak by swym działaniem nie wspierał żadnej ze stron procesu.

Podstawową kwestią wymagającą ustalenia był zakres szkód spowodowanych pożarem z dnia 9 października 2010 r. w budynku magazynowo-gospodarczym, co Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego J. K. wraz z kosztorysem inwestorskim oraz jego opinii uzupełniającej. Podkreślić należy, że powyższa opinia choć była kwestionowana przez stronę pozwaną, to zdaniem Sądu została sporządzona w sposób logiczny i jasny, w oparciu o dokumentację zgromadzoną w aktach sprawy oraz oględziny nieruchomości. Jednocześnie w treści opinii uzupełniającej biegły sądowy w sposób rzetelny i szczegółowy odniósł się do zarzutów strony pozwanej w zakresie oceny stanu technicznego fundamentów i uszkodzeń posadzki, zaznaczył przy tym, że informował pozwaną Spółkę o miejscu i terminie przeprowadzonych oględzin. Biegły wykazał również, że treść opinii przesłał ubezpieczycielowi.

W oparciu więc o opinię i opinię uzupełniającą biegłego J. K. Sąd ustalił, że fundamenty budynku magazynowo-gospodarczego, wbrew stanowisku strony pozwanej, na skutek pożaru utraciły swoje właściwości jako element budynku przekazujący obciążenia z budynku na grunt. Przede wszystkim na skutek wysokich temperatur wywołanych pożarem uszkodzeniu uległa posadzka betonowa w obrysie spornego budynku, w której wystąpiły spękania i skruszenia. Beton bowiem, jak wyjaśnił biegły w treści opinii uzupełniającej, w przypadku temperatury przekraczającej 500° C traci swoje właściwości, gdyż jego wytrzymałość jest wówczas równa zero. Należy jednak odnotować, że z powodu niskiej przewodności cieplnej betonu jego zniszczenia dotyczą tylko w najbardziej zewnętrznych warstwach, a nie wnętrza betonu. Zdaniem Sądu, które zostało poparte opinią uzupełniająca biegłego, w niniejszym przypadku uszkodzenie posadzki zostało wywołane działaniem wysokiej temperatury, a nie na skutek aktywności sprzętu budowlanego, przy pomocy którego zrealizowano prace rozbiórkowe i porządkowe. Czynności wykonywane przez sprzęt budowlany mogły co najwyżej wywołać dodatkowe uszkodzenia posadzki na skutek utraty wytrzymałości betonu przez wcześniejsze oddziaływanie wysokiej temperatury. Ponadto zwrócić należy uwagę, że występujące uszkodzenia posadzki wywołane pożarem skutkowały tym, że koniecznym było rozebranie istniejącej w budynku magazynowo-gospodarczym posadzki betonowej jej i nowe ułożenie. Co prawda istnieją formy naprawy betonu poprzez jego torkretowanie czy poprzez zastosowanie betonów polimerowo-cementowych jednak obydwa sposoby poprzez ich specjalistyczne przeznaczenie, znacznie przekraczają wartość pieniężną wykonania nowej posadzki, stąd są niezasadne ekonomicznie.

Na skutek wysokiej temperatury elementy stalowe na poziomie dachu, do których mocowane były słupy stalowe konstrukcji budynku, a łączące budynek magazynowo-gospodarczy z budynkiem sąsiednim w trakcie pożaru budynku również utraciły swoje parametry wytrzymałościowe, a z upływem czasu uległy korozji.

Fundamenty, do których mocowane były słupy stalowej konstrukcji budynku także nie nadają się do dalszej eksploatacji, w szczególności do wykorzystania przy odtwarzaniu konstrukcji budynku magazynowo-gospodarczego. Obciążenia przekazywane przez stopy fundamentowe na podłoże gruntowe miały charakter mimośrodowy, a nie równomierny, jaki zakłada się w trakcie projektowania tych elementów. Nierównomierne obciążenie stóp fundamentowych powodowało na jednej krawędzi odrywanie stopy fundamentowej od podłoża, a na przeciwległej krawędzi - odkształcenie podłoża gruntowego na skutek przekroczenia dopuszczalnych jednostkowych obciążeń gruntu. Biegły w opinii uzupełniającej wyjaśnił przy tym schemat działania sił wskazując, że ciężar konstrukcji dachu w początkowym okresie oparł się na stropie, a w dalszej kolejności obciążenie z dachu i stropu w momencie zawalenia się stropu spowodowało mimośrodowe obciążenie stóp fundamentowych. Wartość techniczna oraz użytkowa śrub fundamentowych zakotwionych w stopach fundamentowych, a stanowiących element łączący słupy ze stopami jest przy tym zerowa, co wynika z utraty przyczepności śrub kotwiących z betonem, w którym to betonie śruby były zainstalowane. Powyższe także było wynikiem działania wysokich temperatur, gdyż przy temperaturze przekraczającej 500° C przyczepność nie tyle ulega silnemu zmniejszeniu, ale spada w praktyce do zera. W konsekwencji po pożarze przedmiotowego budynku brak jest przyczepności wymaganej z uwagi na współpracę stali i betonu.

Reasumując, w ocenie Sądu uzasadnionej opinią biegłego i jego opinią uzupełniającą, należy stwierdzić, że posadzka betonowa w obrysie budynku magazynowo-gospodarczego, elementy stalowe łączące przedmiotowy budynek z budynkiem sąsiednim oraz stopy fundamentowe, na których oparta była konstrukcja budynku magazynowo-gospodarczego bezwzględnie nie nadają się do dalszego użytkowania, jako elementy służące w przyszłości do odbudowy zniszczonego budynku.

Fundamenty budynku, podobnie jak posadzka betonowa i elementy stalowe łączące budynek magazynowo-gospodarczego z budynkiem sąsiednim były przedmiotem ubezpieczenia, a na skutek pożaru utraciły swoje właściwości. Zgodnie bowiem z § 3 „Ogólnych warunków ubezpieczenia mienia od ognia i innych żywiołów dla małych i średnich przedsiębiorców” przedmiot ubezpieczenia z zastrzeżeniem postanowień § 4 jest mienie stanowiące własność bądź będące w posiadaniu Ubezpieczonego na podstawie innego tytułu prawnego, pozostające w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą pod warunkiem, że jest ewidencjonowane i określone w umowie ubezpieczenia, w szczególności dotyczy to budynków, budowli i lokali. Według art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane budynkiem jest obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiadający fundamenty i dach. Umowa ubezpieczenia z dnia 17 sierpnia 2010 r. obejmowała zaś budynki położone w S.nr (...), w tym budynek magazynowo-gospodarczy.

Przedmiotem sporu było w końcu określenie wysokości szkody poniesionej w wyniku zdarzenia, którą powódka ocenił na kwotę 455 549,09 zł. Stosownie do treści art. 824 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela. M. K. udowodniła na podstawie opinii biegłego, że całkowity koszt odtworzenia budynku magazynowo-gospodarczego wraz z kosztami związanymi z uporządkowaniem placu ze zgliszczy budynku wynosi 1 852 737,63 zł, przy czym nakłady rzeczowe wraz z cenami robocizny, materiałów z kosztem zakupu i sprzętu wynosi 1 785 892,23 zł, a koszty związane z uporządkowaniem placu ze zgliszczy - 67 845,41 zł. Umowa ubezpieczenia z dnia 17 sierpnia 2010 r. określała sumę ubezpieczenia budynku magazynowo-gospodarczego na kwotę 1 800 000 zł, która powinna odpowiadać wartości odtworzeniowej budynku, a dodatkowo zawierała klauzulę usunięcia pozostałości po szkodzie na kwotę 50 000 zł. W konsekwencji mając na względzie fakt, że wartość odtworzeniowa budynku magazynowo-gospodarczego wraz kosztami usunięcia pozostałości po szkodzie wynosiła łącznie kwotę 1 853 737,63 zł (67 845,41 zł + 1 785 892,23 zł), zaś kwota odszkodowania wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu zniszczenia budynku magazynowo-gospodarczego wynosiła kwotę 1 344 450,91 zł + 61 475,41 zł), co świadczy o zasadności przedmiotowego roszczenia w całości.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek ustawowych zapadło na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. art. 817 § 1 i 2 k.c.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Wobec powyższego Sąd w punkcie II wyroku zasądził od strony pozwanej jako strony, która przegrała sprawę kwotę 7 200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu stronie pozwanej, opłatę od pozwu w kwocie 22 778 zł, koszty wynagrodzenia biegłego w kwocie 1 772,97 zł, koszty przejazdu w kwocie 374,43 oraz opłatę skarbową od udzielonego przez powódkę pełnomocnictwa procesowego w wysokości 34 zł.. Wynagrodzenie pełnomocnika powódki w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348). Sąd ustalając należne pełnomocnikowi powoda wynagrodzenie – stosownie do treści § 2 ust. 1 w związku § 6 pkt 7 Rozporządzenia zastosował stawkę minimalną dla danej wartości przedmiotu sporu.